

Blind bij een afspraak

“Wat zeg je, vind je mij lelijk?”

“Dat zeg ik, ik vind je lelijk?”

“Godsamme zeg. Ik ben bang dat je gelijk hebt.”

“Kan niet anders.”

“Maar wat zeg ik straks tegen haar? Zij ziet dat toch ook meteen?”

“Zeg maar dat je 'Hollands knap' bent. Da's cryptisch genoeg.”

“En zij—”

“—Is niet goed in het oplossen van cryptiek. Dat wisten we al, dus daar zou ik mijn voordeel mee doen.”

“Goed. Duidelijk. Nog één vraagje: was dit vanochtend ook al?”

“Je bedoelt, toen je voor de spiegel stond?”

“Ja.”

“Onvermijdelijk. 't Is chronisch.”

“Verhip zeg. Dat ik dat niet heb opgemerkt.”

“Had je water in je oog? Of je stropdas?”

“Beide. Met de stropdas wilde ik het water uit mijn oog vegen, maar dat mislukte en ik veegde het erin.”

“Zeg—”

“Ja?”

“Nee, dat zou raar zijn. En raar staan.”

“Nee, zeg maar.”

“Heb je al een bivakmuts overwogen?”

“Ja. Maar ik heb er geen in de kleur van mijn toilet. En ik krijg de opening nooit voor.”

“Spijtig.”

“Toch leuk meegedacht van je.”

“Wat weet je verder nog van die vrouw?”

“Dat ze voorzitter is van een touwtrekclub van drie leden. Het schijnt slecht te gaan met die club.”

“Borstomvang?”

“Aanwezig.”

“Vingers?”

“Niet te dik, negen stuks in totaal.”

“Jammerd. Voeten?”

“Niet te groot. Twee stuks.”

“Boeken?”

“Ik heb de mijne gelezen. Daarna op het toilet gelegd, zoals afgesproken. Dit knoopsgat, wat denk je daarvan?”

“Het is te groot. En het zit te hoog. Maar dat past wel bij je.”

“Wens je me succes?”

“Sjeima.”